

స్వేప్న్... స్వేప్న్... స్వేప్న్

అది “హయ్యోరామా” స్టూడియో అక్కడ తైతక్కల్ మూవీస్ వారి “చిందురాముడు” షూటింగ్ జరుగుతుంది.

ఆ సినిమాని అందరూ కొత్త నటీనటుల్లో అబ్బారావు నిర్మిస్తున్నాడు. డైరెక్టర్ పళ్ళ పరమేశ్వరావు. ఒక పాటకి ఏకైక జేషన్ జరుగుతుంది అక్కడ.

హీరో కుర్చీలో కూలబడిపోయి రొప్పుతున్నాడు. హీరోయిన్ పరిస్థితి కూడా అంతే. నిర్మాత వీళ్ళిద్దర్నీ చూసి గుండెలు బాదుకుని ఓ మూలనున్న కూజా ఎత్తి మంచినీళ్ళు గటగటా తాగేశాడు. డైరెక్టర్ పళ్ళ పరమేశ్వరావు లాల్చీజేబులోంచి అమృతాంజనం సీసా తీసి సీసాలో వేలు ముంచి ఇంత ముద్దతీసి నొసలుకేసి రుద్దుకున్నాడు. కెమెరామెన్ “స్వే.... హు....” అంటూ తల అటూ ఇటూ అడ్డంగా విదిలించాడు.

“మళ్ళీ ఎందుకండీ ఆలశ్యం?.... ఇంకో టేక్ తీసుకుందాం....” అన్నాడు నిర్మాత అబ్బారావు.

“డాన్స్ డైరెక్టరెక్కడ?—” అన్నాడు డైరెక్టర్ పళ్ళ పరమేశ్వరావు.

“ఆమూల స్థంబం దగ్గరికెళ్ళాడు....” అన్నాడు కెమెరామెన్.

“బాదుకున్నది చాల్లే.... ఇంక రావయ్యా....” అంటూ రంకె వేశాడు పరమేశ్వరావు.

“స్థంబానికి తలబాదుకోవడం ఆపి నొసలుకి పట్టిన చెమటని తుడుచుకుని ఇవతలకు వచ్చాడు డాన్స్ డైరెక్టర్ నట్రాజ్.

“కాస్త స్వేప్న్ వీ జాగ్రత్తగా చూపించవయ్యా డాన్సు డైరెక్ట్రూ” అన్నాడు అబ్బారావు.

“ఇంకా ఆయాసంగా ఉందండి....మరో అయిదు నిమిషాలు రెస్ తీసుకుని గెంతుతే....సారీ అండీ....రెస్టు తీసుకుని సైప్స్ వేస్తే బాగా వస్తుందేమో....” అన్నాడు హీరో.

నిర్మాత డైరెక్టర్ ముఖముఖాలు చూస్తున్నారు.

“ఈ లెక్కన ఓ పాటకి వారంరోజులు పడదీ....స్టూడియో అద్దె ఎవరు కడ్డారయ్యా?” అన్నాడు నిర్మాత.

“స్టూడియోలో సైప్స్ వెయ్యడానికే రెస్టుకావాలంటే ఎలాగయ్యా?మనం ఇంకా పాట పల్లవి ఘాటింగ్ లోనే ఉన్నాం....పాట మొదటి చరణం, రెండో చరణం, మూవో చరణం ఘాటింగ్ లు టాప్ డోర్ లో జరుపుతున్నాం. అక్కడ మండుచెండలో కొండలమీదా గుట్టలమీదా సైప్స్ వెయ్యాలి” అన్నాడు పక్క పరమేశ్వరావు.

“సూడయ్యో.... ఈయాళ పల్లవే పోవాల.... రేపు నువ్వు మొదటి చరణానికి సిలకాకు పచ్చరంగు పేంటుమీదికి నీలరంగు చొక్కా వేసుకుని పబ్లిక్ గార్డెన్ లో సైప్స్ వెయ్యాల....” అన్నాడు అబ్బారావు.

“చిలకాకు పచ్చరంగు పంట్లాం మీదికి నీలరంగు చొక్కానా?ఆ డ్రెస్సు బావుంటుందండీ....?” అన్నాడు హీరో ఆశ్చర్యంగా.

“ఎందుకు బావుండదూ?....బెమ్మాండంగా ఉంటుంది. మరి మన్సి కలర్ చొమ్మ కదయ్యా....అంతా రంగులు రంగులుగా అగవడాల.... అప్పుడే ఏవైంది. తరవాత రెండో చరణానికి ఎర్రపంట్లాం మీదికి వసువు చొక్కా వేసుకుని ఇందిరాపార్కులో సైప్స్ వెయ్యాల.... ఆఖరి చరణానికి వంగపండు రంగు పంట్లాము మీదికి ఆరెంజ్ కలర్ చొక్కా వేసుకుని కొండమీద సైప్స్ వెయ్యాల.... తెల్పిందా?” అన్నాడు నిర్మాత అబ్బారావు.

తెల్పిందన్నట్టు హీరో తల ఊపి “దాహం వేస్తుంది.... కాస్త కూల్ డ్రింక్ తెప్పిస్తారా?” అన్నాడు.

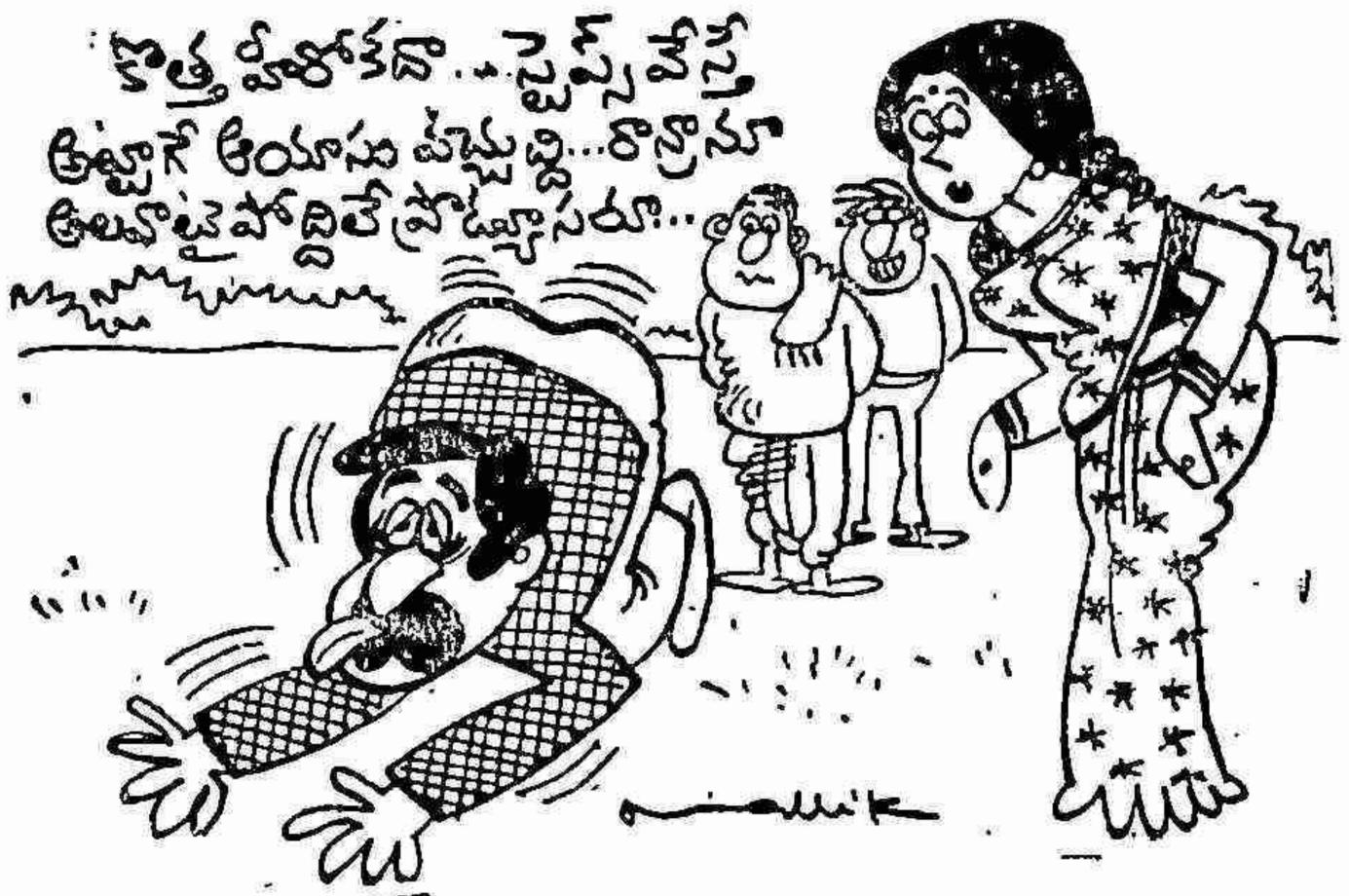
అబ్బారావు పక్క పరమేశ్వరావు మొహమొహాలు క్షణంపాటు చూస్తుని మొల్లమని నవ్వారు.

“ఏందయ్యో.... మొదటి పిక్చర్ తోనే పేర్ల హీరోనైపోయా
అనుకుంటుండావా?.... బలేవోడివే....

“ఊ.... ఆలశ్యం అయిపోతుంది.... ఇంక రెడీ అవ్వండి..
అన్నాడు అబ్బారావు

“రెడీ.... లైట్స్ ఆన్.... సాంగ్ కెమెరా రెడీ....” అంటూ
చాడు అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు.

లైటు వెలిగింది.... కెమెరామెన్ కెమెరాని రెడీగా వెట్టుకున్నా
సాంగ్ వేశారు.

“మళ్ళీ ఓసారి ఎలా డాన్స్ చెయ్యాలో చూడండి....” అం
నట్రాజ్ తన అసిస్టెంట్ లిల్లీని పిలిచాడు.

పాట మొదలైంది.

“చిలక కట్టిందిరో.... హమ్మో....

చీక చిరిగిందిరో.... హమ్మో....

రారా రారా బంగరు బావా

నువ్వే నువ్వే నువ్వే నా డింగరి బావా

“చిలక కొడుందిలే....హబ్బో....
 చీర చిరుగుతుందిలే....హమ్మో....
 కా తచీర కొంటాలే మరదలు పిల్ల
 నువ్వేలేకపోతే నా గుండేగులా”
 పాట అగింది.

పై పల్లవికి నృత్య దర్శకుడు నట్రాజు ఆతని అసిస్టెంట్లు సైప్స్
 నీ చూపించారు.

“అర్థం అయ్యిందా?” అన్నాడు డై రెక్టర్ పళ్ళ పరమేశ్వరరావు.
 అర్థం అయ్యింది అన్నట్టు హీరో హీరోయిన్లు తల ఊగించారు.
 “లైట్స్ ఆన్....కెమెరా రెండు సాంగ్....యాక్షన్....”

“చిలక కొట్టిందిరో.. హమ్మో....” చీర చిరిగిందిరో....హబ్బో..”
 హీరోయిన్ తన పార్టువరకూ సైప్స్ వేసింది.
 కెమెరా హీరోవైపు తిరిగింది.

“చిలక కొడుందిలే.... హబ్బో.... చీర చిరుగుతుందిలే....
 హమ్మో....

“కా.... త్....”

డై రెక్టర్ పళ్ళ పరమేశ్వరరావు డెడ్డుగా రంకెవేశాడు.
 నిర్మాత అబ్బారావు మళ్ళీ కూడా ఎత్తి గటగటా నీళ్ళు తాగాడు.
 కెమెరామేన్ తల అడ్డంగా ఊగించి “హూ.... ప్స్....అన్నాడు.
 నట్రాజు సంగతి చెప్పనక్కర్లేదు కదా.... మూలనున్న స్తంభానికి
 తన గోడుని చెప్పుకున్నాడు.

ఈ పరిస్థితి అక్కడ మూడు గంటల నుండి కొనసాగుతుంది.

“ఏందయ్యో.... పాత యాక్రయితే ఆశకి బోలెంత ఇచ్చుకోవా
 ని బోలెంత కర్పవద్దని మిమ్మల్ని ఎట్టుకుంటే మీరు రిశిట్టాగా తినేతే
 బ్లా.... దానిమీద ఎక్కువ కర్పయ్యేలాగుండే!!....” అన్నాడు అబ్బా
 వు గుండెలు బాదుకుంటూ.

మళ్ళీ అందరూ హీరోకి ఎక్స్ప్లెయిన్ చేసి షూటింగ్ స్టార్ట్ చేశారు.

పాట మొదలైంది.... హీరో వంతు వచ్చింది. హీరో స్టైల్ వేశాడు.

“కా..... హా..... త్.....”

గట్టిగా అరుస్తూ పక్క పరమేశ్వరరావు ఇంత ముద్ద అమృతాంజన తీసి నొసలుకి రాసుకున్నాడు.

“లేపోతే ఓ పంచెయ్యవయ్యా.... చిలక కొడుందిలే.... హాబ్ అన్నచోట హీరోయిన్ను ఓ తన్ను తన్ను. చీర చిరుగుతుందిలే అన దగ్గర్నుంచి నే చెప్పిన స్టైప్ పే వెయ్యి.... అన్నాడు నట్రాజు.

ఎక్కడ తన్నాలండీ?....”

“ఏం య్యో.... నువ్వొట్టి అమాయకుడిలా ఉండవే.... తెలు సినిమాలు చూడవో ఏందీ?....” అన్నాడు అబ్బారావు.

“రావయ్యా.... ఎక్కడ తన్నాలో నే చెప్తాను....” పక్క పర శ్వరావు హీరోని దగ్గరికి పిలిచి చెవిలో ఏదో చెప్పాడు.

“హిహిహి....” అన్నాడు హీరో.

“ఏందయ్యో ఆ ఇకిలింపు.... అట్లా సిగ్గుపడమాకు.... తన్నెయ్. హీరో తల ఊపాడు.

షూటింగ్ మళ్ళీ స్టార్టయింది.

“చిలక కొడుందిలే.... హాబ్బో....”

అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూశారు.... హీరోయిన్ లేదక్కడ...

“కా.... త్త్త్....” పరమేశ్వరావు అరిచాడు.

“హీరోయిన్ ఏదబ్బా?....” అన్నాడు అబ్బారావు.

“ఇక్కడే ఉండాలి కదండీ....” అన్నాడు హీరో అయోమయం అవిడని మీరు చెప్పినట్టు తన్నాను కూడా....”

“హమ్మో.... నా హీరోయిన్ తల్లో....”

సెట్లోంచి బయటికి పరుగెత్తాడు అబ్బారావు. అతనెనకాల డా డై రెక్టర్ నట్రాజు కూడా పరుగెత్తాడు.

అయిదు నిమిషాల తరువాత హీరోయిన్ని నట్రాజు అబ్బారా మోసుకుని సెట్లోకి వచ్చారు. సి.పి. బ్రౌన్ గౌరవాలయం, కె.

ప్రవేశ సంఖ్య 27983

చేది

“నెట్లోంచి బయటికి ఎగిరిపడేలా మరి అంత గట్టిగా తంతారటయ్యారేనా....” అంటూ కసురుకున్నాడు పళ్ల వరమేశ్వర్రావు.

“మరి అన్ని సినిమాలో డ్యూయేట్ పాడేప్పుడు హీరో హీరోయిన్లు అలానే తంతాడు కదండీ!!” అన్నాడు కళ్లు పెద్దవి చేసి చూస్తున్నాడు.

“ఇంకాస్త నెమ్మదిగా తన్ను....” అని ఎడవైట్ ఇచ్చాడు పరమేశ్వర్రావు.

హీరోయిన్ కి అందరూ కలిసి శుభ్రూషచేసి మళ్ళీ షూటింగ్ కలుబెట్టారు.

ఎంతచేసినా హీరోకి సైప్స్ కుదరడం లేదు.

“నీకంటే హీరోయిన్ నయంకదయ్యా....” అంటూ డాన్స్ డైరెక్టర్ విసుకున్నాడు.

“హీరోయిన్ నాలాగా గెంత క్కరేదు కదండీ.... చిలక కొట్టిం అంటూ కాళ్లు ఎడంగా చాపి ముందుకీ వెనక్కి ఊగడమే కదండీ.... గెత్తడాటా, గెంతడాటా అన్నీ హీరోకే” అంటూ ఏడుపు మొహం వేసాడు హీరో.

ఇలా లాభంలేదని హీరో కాళ్లకి ఉన్న షూస్ తీసేసి వాటిలో పక్క మేకులూ, గులక రాళ్లూ వేసి “ఇప్పుడు షూస్ వేసుకుని సైప్స్ ప్యావయ్యా” అన్నాడు సత్రాజు.

ఆ షూస్ తొడుక్కుని హీరో సైప్స్ వేశాడు, ఇదివరకు కంటే నయం అనిపించింది. తరువాత హీరో తొడలకి బంకబంకగా జిగురు సైప్స్ వేయించారు. ఇంకాస్త ఇంప్రూవ్ మెంట్ కనిపించింది. హీరోలు పూర్తి కిందికి రాకుండా చెంబ్లో బంగాళాదుంపలు కట్టి చొక్కా గేసి “ఇప్పుడు చంటిపిల్లాడికి ఐస్క్రీములూ, చాకెటూ ఇస్తే సంతోషం ఏలా ఎగుర్తాడో ఎగిరి చూపించు” అన్నాడు డైరెక్టర్ పళ్ల వరమేశ్వర్రావు.

హీరో వాళ్లు చెప్పినట్టే ఎగిరాడు హీరో.

అందరి ముఖాల్లో సంతృప్తి కనిపించింది.

“ఇంకా స్ట పర్ ఫెక్షన్ రావాలి” అన్నాడు పళ్ళ పరమేశ్వరావు.

నట్రాజు కా స్ట ఆలోచించి ‘ఆ తట్టింది....’ అని హీరో వైపు తిరిగి “నువ్వెప్పుడై నా చూస్కోకుండా పేడతోక్కావనుకో.... అప్పు డెలా నడుస్తావ్?” అని అడిగాడు.

హీరో నడిచి చూపించాడు.

“వెరీ గుడ్.... అలా నడుస్తూ నడకవేగం పెంచి గెంతు....”

హీరో అలానే చేశాడు. అందరూ సంతోషంతో చప్పట్లు చరిచారు.

“ఓక్కే.... ఇప్పుడు చేసినవన్నీ ఒకసారి చెయ్యి సరిపోతుంది”

అన్నాడు పళ్ళ పరమేశ్వరావు.

షూటింగ్ స్టార్ట్ అయ్యింది. షాట్ ఓ.కే. అయిపోయింది.

ఆ సినిమాలో పాటలన్నీ షూటింగ్ కంప్లీట్ చేసుకున్నాయి.

సినిమా విడుదల అయిన తరువాత జనం “కొత్త కుర్రాడయినా స్టెప్స్ బాగావేసి చాలా చలాకీగా నటించాడు” అని మెచ్చుకున్నారు.

సినిమా సూపర్ హిట్ అయ్యింది. ఆ కొత్త హీరో సూపర్ స్టార్ అయి కూర్చున్నాడు.

“అంటే సినిమాలో పాటలకు వేసో స్టెప్స్, షూస్ లో మేకులు వేసుకుని, తొడలకి జిగురురాస్కుని, చెంకల్లో గుడ్డలు పెట్టుకుని, పేడని తొక్కి గంతులు వేస్తున్నట్టు ఉంటాయని మీ ఉద్దేశ్యమా?” అని మీరు నన్ను ప్రశ్నిస్తే నేను మాత్రం జవాబు చెప్పలేను. *